760/06

Den 20. november 2006 blev i sag nr. 69.137:

xxxxxx xxxxxxx xxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Fair Forsikring A/S
Fredericiagade 16
1310 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Fair Forsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet har tilbagekaldt et meddelt tilsagn om retshjælpsdækning.

Selskabet har ved sin advokat tilbagekaldt dækningstilsagnet med henvisning til, at der ikke længere er rimelig grund til at føre proces, jf. retshjælpsbetingelsernes § 5, stk. 1.

Selskabets advokat har i skrivelse af 3/5 2006 til nævnet redegjort for sagens omstændigheder og selskabets stillingtagen således:

"Sagens omstændigheder:

Klagers advokat ansøgte ved brev af 22. september 2003 Codan Forsikring om retshjælp til en fogedretssag indledt af selskabet Dansk Kautionsforsikring mod klager samt til nedlæggelse af en friholdelsespåstand overfor klagers tidligere advokat, T.C.

Ansøgningen var fejlagtigt stilet til Codan Forsikring, men er efterfølgende behandlet af Fair Forsikring. Kravet fra Dansk Kautionsforsikring udsprang af et gældsbrev på kr. 145.000,00 i forbindelse med en tvangsauktion over klagers og hans tidligere ægtefælles ejendom i 1981. …

Til belysning af den underliggende tvist med advokat T.C. vedlægger jeg kopi af klagers advokats brev af 8. september 2003 til advokat T.C. … Som det fremgår af brevet, skulle advokat T.C. angiveligt i forbindelse med klagers skilsmisse i 1980 have sørget for udarbejdelse og fremsendelse af gældsovertagelseserklæringer til panthaverne i ægtefællernes fælles bolig, som klagers tidligere ægtefælle overtog i forbindelse med ægtefællernes separation og skilsmisse. Da denne gældsovertagelseserklæring ikke forelå rettede Dansk Kaution - som ufyldestgjort panthaver ved tvangsauktionen over ejendommen i 1981 - krav mod klager.

Ved brev af 3. december 2003 … meddelte Fair Forsikring ved undertegnede retshjælp til sagen vedrørende Dansk Kautionsforsikring. I relation til sagen mod advokat T.C. anmodedes der i brevet om yderligere oplysninger, og det blev angivet, at der i sagen umiddelbart syntes at være et forældelsesproblem.

Klagers advokat besvarede brevet den 25. februar 2004 … Advokaten angav her, at forældelsesfristen efter advokatens opfattelse, måtte regnes fra 5 år efter det tidspunkt, hvor klager modtog opkrævning fra Dansk Kautionsforsikring i anledning af advokat T.C.'s - hævdede - fejl ved ikke at sørge for berigtigelse af gældsovertagelse/debitorskifte i forbindelse med skilsmissen i 1980/1981. Det blev i den forbindelse angivet, at der efter advokatens opfattelse var tale om suspension af forældelsen, jf. § 3 i 1908-loven. Advokaten angav, at forældelsen efter hans opfattelse først skulle beregnes fra 1. december 2001.

Klagers advokat orienterede herefter telefonisk undertegnede om, at der allerede var afsagt kendelse af Fogedretten i V. i sagen anlagt af Dansk Kautionsforsikring mod klager, hvilket Vestre landsret stadfæstede den 12. november 2003, og at der ville blive søgt om tilladelse fra Procesbevillingsnævnet til genoptagelse af sagen. Fair Forsikring angav samtidig, at der ikke ville blive givet retshjælp til en ansvarssag mod advokat T.C., før sagen mod Dansk Kautionsforsikring var afsluttet. Klagers advokat blev samtidig anmodet om at indhente en suspensionserklæring fra advokat T.C. …

3. 69.137

Ved brev af 25. maj 2004 meddelte klagers advokat, at Procesbevillingsnævnet havde meddelt afslag på ansøgningen om tilladelse til indbringelse af Vestre Landsrets kendelse for Højesteret … Som det fremgår af Procesbevillingsnævnets afgørelse, er afvisningen alene sket som følge af, at klager/klagers advokat havde overskredet 8 ugers fristen for indgivelse af ansøgningen til Procesbevillingsnævnet.

Herefter meddelte selskabet ved brev af 26. maj 2004 retshjælp til et sagsanlæg mod advokat T.C. … Det bemærkes, at selskabet ved brev af 3. juni 2004 … honorerede advokatens arbejde i sagen mod Dansk Kautionsforsikring med et salær på kr. 14.000,00 med tillæg af moms og portoudgifter.

Herefter rykkede Fair Forsikring i august 2005 advokaten for, om der var nyt i sagen. Advokaten meddelte telefonisk, at der ikke var taget stilling til, om der skulle udtages stævning eller ej, men at han forventede klarhed herom i løbet af efteråret.

Ved fax af 9. november 2005 … fremsendte klagers advokat herefter kopi af den stævning, som var udtaget imod advokat T.C. Det blev i stævningen gjort gældende, at advokaten havde handlet ansvarspådragende i forbindelse med den assistance, som hun i 1980/1981 ydede klager og dennes ægtefælle, idet advokaten ikke havde sørget for udfærdigelse af gældsovertagelseserklæring i forbindelse med klagers tidligere ægtefælles overtagelse af deres fælles ejendom i H.

Efter modtagelse af stævningen blev Fair Forsikring ved undertegnede opmærksom på den af Højesteret af 2. juni 2005 afsagte dom i sagen U.2005.2678H … Ved dommen fastslog Højesteret, at et erstatningskrav i anledning af en advokats forkerte rådgivning i 1975 var forældet efter den 20-årige forældelsesfrist i danske lov 5-14-4, da sagen blev anlagt den 8. februar 2002. Det forhold, at advokatens fejlagtige rådgivning først 'kom for dagen' i forbindelse med en skilsmisse i 2000, hvor tabet blev konstateret, kunne ikke føre til, at forældelsesfristen skulle regnes fra et noget senere tidspunkt end 1975, hvor den ansvarspådragende fejl var blevet begået. Højesteret angav endvidere, at der ikke forelå sådanne ganske særlige omstændigheder, der kunne begrunde, at den 20-årige forældelsesfrist kunne fraviges.

Dommen var kort forinden blevet offentliggjort i Ugeskrift for Retsvæsen, og ved brev af 17. november 2005 fremsendte Fair Forsikring ved undertegnede kopi af dommen til klagers advokat … I brevet blev det angivet, at også klagers eventuelle erstatningskrav mod advokat T.C. - fuldt på linje med højesteretsdommen - måtte antages at være forældet på tidspunktet for sagsanlægget i 2005.

Det blev herefter meddelt, at Fair Forsikring ikke kunne bevilge retshjælp til sagens videre førelse. Selskabet erklærede sig dog indstillet på at dække omkostningerne til en evt. retsafgift, hvis stævningen allerede var tilgået retten samt de sagsomkostninger, der måtte blive tilkendt advokat T.C. i forbindelse med en ophævelse af sagen i november 2005, tillige med advokatens salær frem til november 2005.
Ved brev af 18. november 2005 … angav advokat, at der efter hans opfattelse forelå så ganske særlige omstændigheder, at der var grundlag for at fravige den 20-årige forældelsesfrist i nærværende sag, hvorfor sagen burde fortsættes.

Selskabet har i den efterfølgende korrespondance fastholdt, at der ikke var grundlag herfor, og afvist at yde retshjælpsdækning til omkostningerne ved førelse af sagen efter den 18. november 2005. Det bemærkes, at selskabet forligsmæssigt har anerkendt at dække klagers advokats omkostninger med kr. 10.000,00 + moms f.s.v.a. perioden frem til og med 18. november 2005. …

Selskabets stillingtagen:
Den indgivne klage giver ikke Fair Forsikring grundlag for at ændre stillingstagen.
…
I perioden efter retshjælpstilsagnes meddelelse, men før klager udtog stævning november 2005, afsagte Højesteret … dom i sagen U.2005.2678H. Dommen fastslår med al tydelighed, at der ikke er grundlag for at bortse fra den absolutte 20-årige forældelsesfrist i 1908-loven i en sag vedrørende advokatansvar, der på mange måder er identisk med nærværende sag. Det være sig uanset, at tabet/konsekvenserne som følge af den hævdede ansvarspådragende handling først

kommer til klagers kundskab ca. 20 år senere, da han i 2001 modtog krav fra Dansk Kautionsforsikring.

Det er tillige selskabets opfattelse, at klager ikke har nogen former for udsigt til at kunne overbevise retten om, at der i nærværende sag … skulle bestå sådanne ganske særlige omstændigheder, at der er grundlag for at fravige den absolutte 20-årige forældelsesfrist.

Selskabet har på dette grundlag fundet, at der på tidspunktet for udtagelse af stævning ikke er nogen mulighed for - efter højesteretsdommen - at få medhold under et sagsanlæg mod advokat T.C. Selskabet har imidlertid alligevel erklæret sig villig til at betale omkostningerne i forbindelse med udtagelse af stævning mod T.C. på trods af, at højesteretsdommen var offentliggjort i Ugeskrift for Retsvæsen, da stævningen blev udtaget.

I henhold til retshjælpsbetingelsernes § 5, stk. 1 er retshjælpsselskabet alene forpligtet til at betale de omkostninger, der står i rimelig forhold til sagens førelse. Omkostningerne til en fortsættelse af sagen efter Højesterets afsigelse af dommen er ikke afholdt med rimelig grund. Det står som følge heraf selskabet frit for at trække et dækningstilsagn tilbage, når det i forbindelse med retshjælpssagen viser sig, - f.eks. som følge af afgørelse i nærmest identiske sager fra Højesteret - at fortsættelse af sagen er udsigtsløs for forsikringstager. Fra dette tidspunkt vil en fortsat afholdelse af omkostninger til sagen ikke være rimelig efter retshjælpsbetingelsernes § 5, stk. 1, og selskabet vil på grundlag heraf kunne trække retshjælpstilsagnet tilbage.
På denne baggrund fastholder Fair Forsikring, at retshjælpstilsagnet til fortsættelse af sagen efter den 18. november med rette er trukket tilbage."

Klageren har ved sin advokat over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at der er meddelt tilsagn om retshjælpsdækning på et korrekt oplyst grundlag, og at det passerede efter det meddelte dækningstilsagn ikke giver grundlag for at trække dette tilbage.

Af retshjælpsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?**

1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:

I et forhåndstilsagn ligger ikke noget tilsagn om også at ville dække omkostninger, der er urimelige og som sådanne ikke omfattet af den dækning, som betingelserne giver, jf. forsikringsbetingelsernes § 5, stk. 1. Herunder hører omkostninger påløbet efter det tidspunkt, hvor det i givet fald må stå klart, at den forsikrede ikke har rimelig udsigt til at kunne vinde sagen.

Efter sin gennemgang af sagens akter, herunder den af klagerens advokat udfærdigede stævning, må nævnet erklære sig enigt med selskabet i, at omkostningerne til fortsættelse af sagen efter Højesterets dom af 2/6 2005 i sag 133/2004 (2. afd.), der er offentliggjort i Ugeskrift for Retsvæsen, årgang 2005, side 2678 ff., ikke er afholdt med rimelig grund. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning efter den 18/11 2005.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand